

## AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3362/2021. (VII. 28.) AB VÉGZÉSE

### alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 29.Bf.10.722/2019/21. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

### I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője (dr. Szabó Krisztián ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal élt a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 29.Bf.10.722/2019/21. számú ítélete ellen, alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 1.1. Az alapul szolgáló ügyben az indítványozó nyugdíjas belgyógyász szakorvos ellen feljelentés alapján indult büntetőeljárás, mert ügyeletes orvosi feladatok ellátását követően az egyik beteg meghalt. Az indítványozó nyugdíjas belgyógyász szakorvos, akit egy orvosi nonprofit kft. megbízási szerződés keretében ügyeletes orvosi feladatok ellátásával bízott meg. Az ügyeletes orvos feladatát képezte orvosi ellátás nyújtása a rendelőben, illetve a beteg otthonában. Egy magánszemély 2014. április 19. napján 11 óra 18 perc körüli időben felhívta az érintett ügyeletet és élettársa részére ügyeleti ellátást igényelt. Erről a hívásról az alapügy II. rendű vádlottja (akinek egészségügyi szakközépiskolai érettségi végzettsége van) nem értesítette az indítványozót mint ügyeletes orvost, hanem maga adott telefonos tanácsadást a magánszemély bejelentő számára. Az alapügy II. rendű vádlottja sem a hívásról, sem a tanácsadásról nem készített feljegyzést, arról az indítványozó nem szerzett tudomást. A magánszemély bejelentő 2014. április 19. napján 22 óra 14 perckor ismételtén hívta az ügyeletet, és ismételtén ügyeleti ellátást kért az egyre rosszabbul levő élettársa részére. Az indítványozó erről a hívásról szerzett először tudomást, és a hívás alapján 22 óra 40 perckor érkezett ki a helyszínre, ahol megvizsgálta a beteget, és kórképként migrént állapított meg, továbbá a diagnózisnak megfelelő gyógyszeres kezelésben részesítette, azonban a kórházba szállításáról nem rendelkezett.
- [3] A magánszemély bejelentő 2014. április 20. napján 5 óra 14 perckor telefonon ismét ügyeleti ellátást kért, mert az élettársának állapota egyre rosszabbodott. Az alapügy II. rendű vádlottja erről a bejelentésről sem értesítette az indítványozót, hanem közölte a bejelentővel, hogy majd 8 óra után telefonáljon ismét, mert „nem arra vannak, hogy egy nap kétszer kimenjenek”.
- [4] Az indítvány kiemelte, hogy a tényállásból is egyértelműen megállapítható módon a bejelentő magánszemély összesen három alkalommal kért orvosi ügyeleti ellátást, azonban ezek közül az indítványozó (az alapügy I. rendű vádlottja) kizárólag egyetlen, a második hívásról szerzett tudomást. 2014. április 20. napján 10 óra 1 perckor a bejelentő magánszemély élettársát mentővel a kistarcsai kórházba szállították, ahol 2014. április 21. napján 11 óra 30 perckor agytörzsi beékelődés következtében elhunyt. Ezt követően az elhunyt személy élettársa feljelentést tett, és az indítványozóval (valamint a II. rendű vádlottal) szemben büntetőeljárás indult. Hangsúlyozta az indítványozó, hogy a jelen alkotmányjogi panasz az alapügy II. rendű vádlottjának jogerősen megállapított büntetőjogi felelősségét nem érinti.
- [5] Az elsőfokú bíróság megállapította az indítványozó büntetőjogi felelősségét, és 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnügyi költségre és a bűnjelekre vonatkozó részében megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta. A másodfokú döntéssel szemben az indítványozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A Kúria végzésével a másodfokú döntést hatályon kívül helyezte az indítványozó vonatkozásában, és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A másodfokú bíróság a megismélt eljárás során a jelen alkotmányjogi panaszban sérelmezett ítéletében az elsőfokú ítéletet az indítványozó tekintetében megváltoztatta, és az indítványozót büntetés kiszabása helyett, intézkedésként, próbára bocsátotta, a próbaidő tartamát pedig kettő évben határozta meg.

- [6] 1.2. Az indítványozó előadása szerint a szakértők egybehangzó nyilatkozata alapján – melyet a másodfokú bíróság az ítéletben rögzített is – nem áll ok-okozati összefüggésben a sértett halála az indítványozó magatartásával, a bűncselekmény megállapíthatóságának feltétele pedig az ok-okozati összefüggés megléte. Az indítványozó ezért alkotmányjogi panasszal élt. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság nyilvánvalóan önkényes, *contra legem* és a józan ész követelményével ellentétes megállapításra jutott, a Kúria végzését nem tekintette irányadónak, mely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogát, másfelől pedig a XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt alapjogát sérti.
- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a értelmében, tanácsban eljárva megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [8] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett bírósági ítélettel zárult ügyben vádlott volt, az Abtv. 27. § (2) bekezdés *c*) pontja értelmében érintettsége fennáll, az alkotmányjogi panasz tekintetében indítványozói jogosultsággal rendelkezik. Jogorvoslati lehetőségét kimerítette a megismételt másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék által meghozott 29.Bf.10.722/2019/21. számú ítéletével szemben felülvizsgálati kérelemmel nem élt, az ítélet jogerős. Az indítványozó kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati vagy perújítási eljárás.
- [9] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 29 Bf.10.722/2019/21. számú ítéletét 2020. november 3. napján vette át az indítványozó jogi képviselője, ellene az alkotmányjogi panaszt 2020. december 16-án adták postára, amelyet 2020. december 21-én érkezettek az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróságon, ekként az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőt az indítványozó megtartotta.
- [10] 3. Az Abtv. 52. §-a értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontját, és az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, valamint a megsemmisíteni kért bírósági ítéletet, és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Beadványában előadta, hogy álláspontja szerint a bírósági ítélet miatt ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel, ezzel eleget tett a határozott kérelem törvényi feltételeinek.
- [11] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék olyan eredmény bekövetkezése miatt (a sértett halála) állapította meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, amely „a Fővárosi Törvényszék ítéletében is rögzített módon, a szakértők egybehangzó nyilatkozata alapján nem áll ok-okozati összefüggésben az indítványozó magatartásával, miközben mind a Kúria irányadó végzése, mind a bírói gyakorlat, mind a Büntető Törvénykönyv kommentárjai teljesen egyértelműen, mérlegelést nem tűrő módon rögzítik, hogy a bűncselekmény megállapíthatóságának feltétele az ok-okozati összefüggés megléte”. Ezen megállapítások az indítványozó álláspontja szerint nem egyszerűen csak az irányadó bírói gyakorlat és a Kúria végzésének figyelmen kívül hagyásának tekinthetőek, „hanem egyfelől olyan nyilvánvalóan önkényes, *contra legem* és a józan ész követelményével ellentétes megállapítások, amelyek sértik az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jogát, másfelől pedig olyan magatartás miatt állapították meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, amely magatartás a hatályos magyar jogszabályok szerint nyilvánvalóan nem tekinthető bűncselekménynek, megsértve ezáltal az indítványozó XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt jogát is”.
- [13] Az indítványozónak jelen alkotmányjogi panaszbeadványában az alaptörvény-ellenesség tekintetében előadott érveit illetően az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok (alkotmányjogi panaszbeadvány, bírósági ítélet) alapján arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel. Az alkotmányjogi panasz arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a sérelmezett bíróság döntésben foglaltaktól eltérő módon értékelje az ok-okozati összefüggés szerepét, illetve a büntetőjogi felelősség fennálltát, azaz a bíróság által elfoglalt jogi álláspontot vizsgálja felül.

- [14] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírósági döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálati eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvény és az abban biztosított jogok védelmére hivatott {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírósági döntés irányának, a bizonyítékok körének, bírói mérlegelésének és értékelésének felül bírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3300/2018. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3369/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy „Önmagukban [...] a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [...]” [Ld. először: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]
- [15] 4. Tekintettel arra, hogy a jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontjára figyelemmel, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján rövidített indokolással ellátott végzésben visszautasította.

Budapest, 2021. július 12.

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Márki Zoltán*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Pokol Béla*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Schanda Balázs*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Szívós Mária*  
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/199/2021.

